

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 4 września 2018 r. – ClientEarth / Komisja Europejska**(Sprawa C-57/16 P) ⁽¹⁾**

[Odwołanie – Dostęp do dokumentów instytucji Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 – Sprawozdanie z oceny skutków, projekt sprawozdania z oceny skutków oraz opinia rady ds. oceny skutków – Wnioski prawodawcze w dziedzinie ochrony środowiska – Odmowa dostępu – Ujawnienie żądanych dokumentów w trakcie postępowania – Zachowanie interesu prawnego – Wyjątek dotyczący ochrony toczącego się procesu podejmowania decyzji przez jedną z instytucji Unii – Ogólne domniemanie]

(2018/C 399/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: ClientEarth (przedstawiciele: O. W. Brouwer, J. Wolfhagen i F. Heringa, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Clotuche-Duvieusart i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania wnoszącej odwołanie: Republika Finlandii (przedstawiciele: H. Leppo i M. J. Heliskoski, pełnomocnicy), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson i N. Otte Widgren, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 13 listopada 2015 r., ClientEarth/Komisja (T-424/14 i T-425/14, EU:T:2015:848), zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 1 kwietnia 2014 r. w sprawie odmowy udzielenia dostępu do sprawozdania z oceny skutków dotyczącego projektu wiążącego instrumentu określającego ramy strategiczne procedur inspekcji i nadzoru opartych na ryzyku i odnoszących się do ustawodawstwa środowiskowego Unii Europejskiej oraz do opinii rady ds. oceny skutków.
- 3) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie odmowy udzielenia dostępu do projektu sprawozdania z oceny skutków odnośnie do dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska na poziomie państw członkowskich w zakresie polityki Unii w dziedzinie środowiska oraz do opinii rady ds. oceny skutków.
- 4) Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez organizację ClientEarth w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym.

5) Republika Finlandii i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty związane z niniejszym postępowaniem odwoławczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 września 2018 r. – Bank Mellat / Rada Unii Europejskiej;
Komisja Europejska; Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej**

(Sprawa C-430/16 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) – Walka z rozprzestrzenianiem broni jądrowej – Środki ograniczające podjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu – Środki sektorowe – Ograniczenia w zakresie przekazywania środków finansowych z udziałem irańskich instytucji finansowych – Zaostrzenie ograniczeń – Sporny system w kształcie ustalonym przepisami decyzji 2012/635/WPZiB i rozporządzenia (UE) nr 1263/2012 – Realizacja wspólnego kompleksowego planu działania dotyczącego irańskiego programu jądrowego – Zniesienie wszystkich środków ograniczających nałożonych przez Unię Europejską w związku z tym programem – Uchylenie spornego systemu w toku postępowania przez Sądem Unii Europejskiej – Wpływ na interes prawny do występowania przed Sądem – Brak dalszego istnienia ustania interesu prawnego]

(2018/C 399/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bank Mellat (przedstawiciele: M. Brindle, T. Otty, QC, MacLeod i R. Blakeley, barristers, S. Zaiwalla, Z. Burbeza, A. Meskarian i P. Reddy, solicitors)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i I. Rodios, pełnomocnicy); Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Gauci, J. Norris-Usher i M. Konstantinidis, pełnomocnicy); Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Brandon, pełnomocnik, wspierany przez M. Gray'a, barrister)

Sentencja

1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 2 czerwca 2016 r., Bank Mellat/Rada (T-160/13, EU:T:2016:331) zostaje uchylony.

2) Postępowanie w sprawie skargi Banku Mellat zarejestrowanej pod numerem T-160/13, zmierzającej do stwierdzenia nieważności art. 1 pkt 15 rozporządzenia Rady (UE) nr 1263/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu albo wspomnianego przepisu w zakresie, w jakim nie przewiduje on wyjątku mającego zastosowanie do przypadku Banku Mellat, jak również w sprawie żądania stwierdzenia przez Sąd Unii Europejskiej, że art. 1 pkt 6 decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, nie znajduje do niego zastosowania, zostaje umorzony.

3) Bank Mellat i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty, zarówno w związku z postępowaniem odwoławczym, jak i postępowaniem w pierwszej instancji.